

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind declararea zonei de amplasare a monumentelor istorice din nordul Moldovei
ca obiectiv de interes național****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se declară ca obiectiv de interes național zona de amplasare a monumentelor istorice din nordul Moldovei, potrivit anexelor nr. 1—8 la prezenta lege, pentru lucrările de restaurare, consolidare, conservare și punere în valoare a acestora, precum și pentru lucrările publice de reabilitare a construcțiilor, echipamentelor și a infrastructurii.

Art. 2. — (1) Se constituie Comitetul Nordul Moldovei, structură fără personalitate juridică, cu rol consultativ. Acesta este format din reprezentanți ai Regiunii de Dezvoltare Nord-Est, ai Ministerului Culturii și Cultelor, Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, Ministerului Administrației și Internelor, Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor, consiliilor județene și prefecturilor Suceava, Botoșani, Neamț și Iași, precum și ai consiliilor locale ale localităților prevăzute în anexele la prezenta lege. În derularea programelor privind restaurarea lăcașurilor de cult, reprezentanții Comitetului Nordul Moldovei colaborează cu reprezentanții cultelor religioase implicate.

(2) Comitetul Nordul Moldovei are rolul de a coordona acțiunile întreprinse de autoritățile pe care le reprezintă pentru realizarea lucrărilor prevăzute la art. 1 și de a propune Guvernului măsuri prin care să fie aplicată strategia de dezvoltare a zonei.

(3) Comitetul Nordul Moldovei propune autorităților administrației publice competente, pentru unitățile administrativ-teritoriale prevăzute în anexele nr. 1—8, măsuri necesare îndeplinirii obiectivelor pe termen scurt, mediu și lung și urmărește realizarea coordonată a acestora, avându-se în vedere, cu precădere:

a) reabilitarea construcțiilor, echipamentelor și infrastructurii, precum: dezvoltarea și modernizarea aeroporturilor, modernizarea drumurilor naționale, județene și comunale cuprinse în zonele stabilite în anexele nr. 1—8, rectificarea și modernizarea căilor de rulare a căilor ferate, construirea unor șosele de centură, asfaltarea căilor de acces în zonele turistice, dezvoltarea rețelelor de apă, canal, gaze,

curent electric, telefonie în întreaga zonă, realizarea unor sisteme de colectare a apelor care să protejeze monumentele istorice, asfaltarea și modernizarea străzilor din interiorul localităților zonei și a întregii infrastructuri;

b) reabilitarea obiectivelor turistice din zonă;

c) restaurarea și introducerea monumentelor istorice în circuitul turistic.

(4) În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi se aprobă, prin ordin comun al ministrului administrației și internelor și al ministrului culturii și cultelor, cu consultarea structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale, regulamentul de organizare și funcționare a Comitetului Nordul Moldovei.

Art. 3. — Pentru finanțarea lucrărilor prevăzute la art. 1 se utilizează:

a) sume alocate cu această destinație de la bugetul de stat și de la bugetele județene, municipale, orașenești sau comunale, după caz;

b) sume alocate din Fondul național de dezvoltare regională, precum și din alte fonduri constituite potrivit legii;

c) sume alocate de organisme internaționale, precum și de organizații neguvernamentale;

d) sume provenite din sponsorizări, donații și alte liberalități, potrivit legii;

e) sume provenite din alte surse, constituite potrivit legii.

Art. 4. — Sumele prevăzute la art. 3 lit. b) și c) și, după caz, cele prevăzute la lit. d) vor fi repartizate unităților administrativ-teritoriale prevăzute în anexele nr. 1—8, în funcție de programul stabilit, și vor fi cuprinse în bugetele acestora, urmând a fi utilizate exclusiv pentru finanțarea lucrărilor prevăzute în program.

Art. 5. — Anexele nr. 1—8 fac parte integrantă din prezenta lege.

Art. 6. — Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

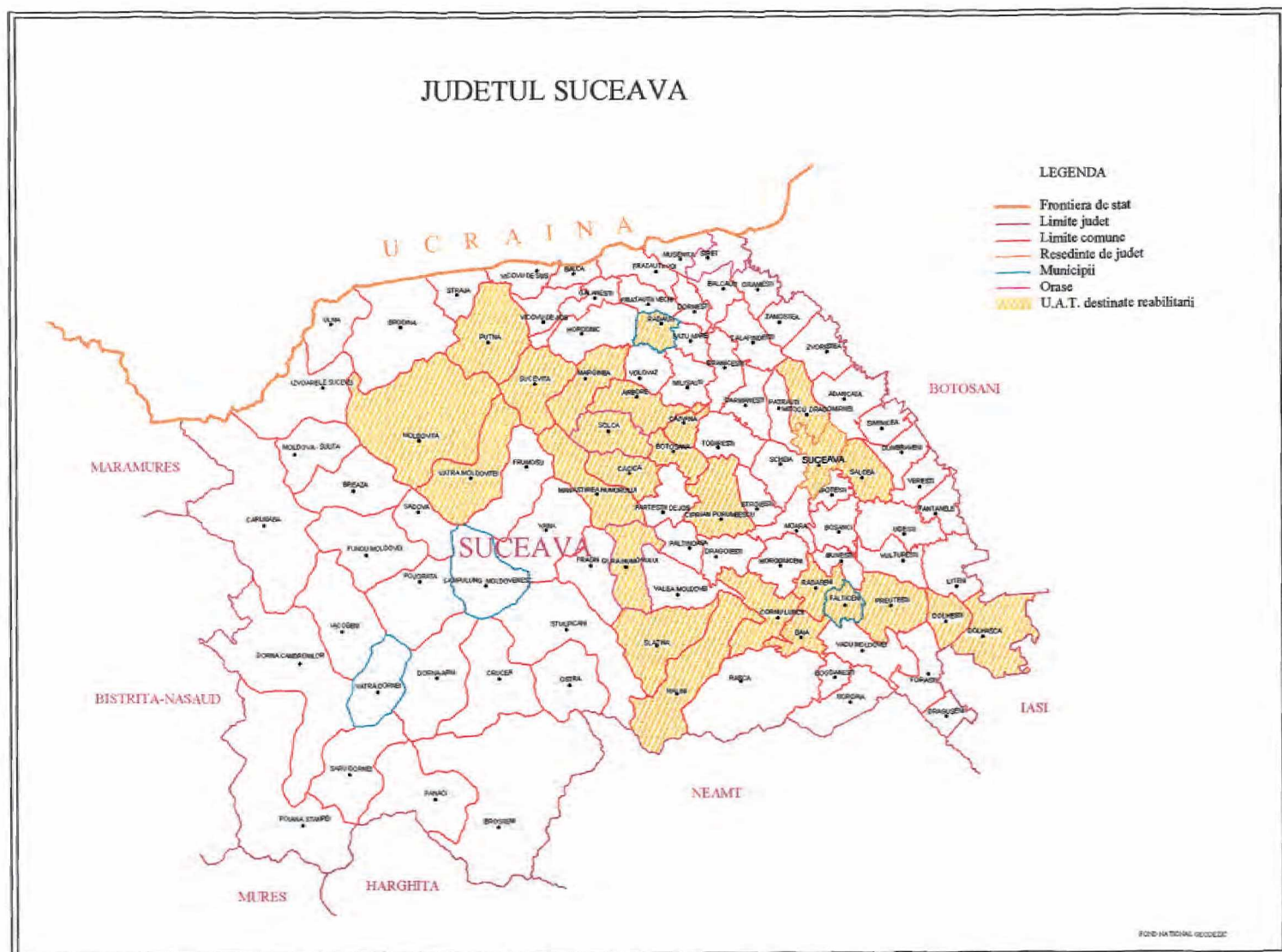
Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 13 iulie 2005.
Nr. 235.

**DELIMITAREA TERITORIALĂ
a zonei în care vor fi efectuate lucrări de restaurare, consolidare, conservare și punere în valoare
a monumentelor istorice, respectiv de reabilitare a construcțiilor, echipamentelor și infrastructurii**

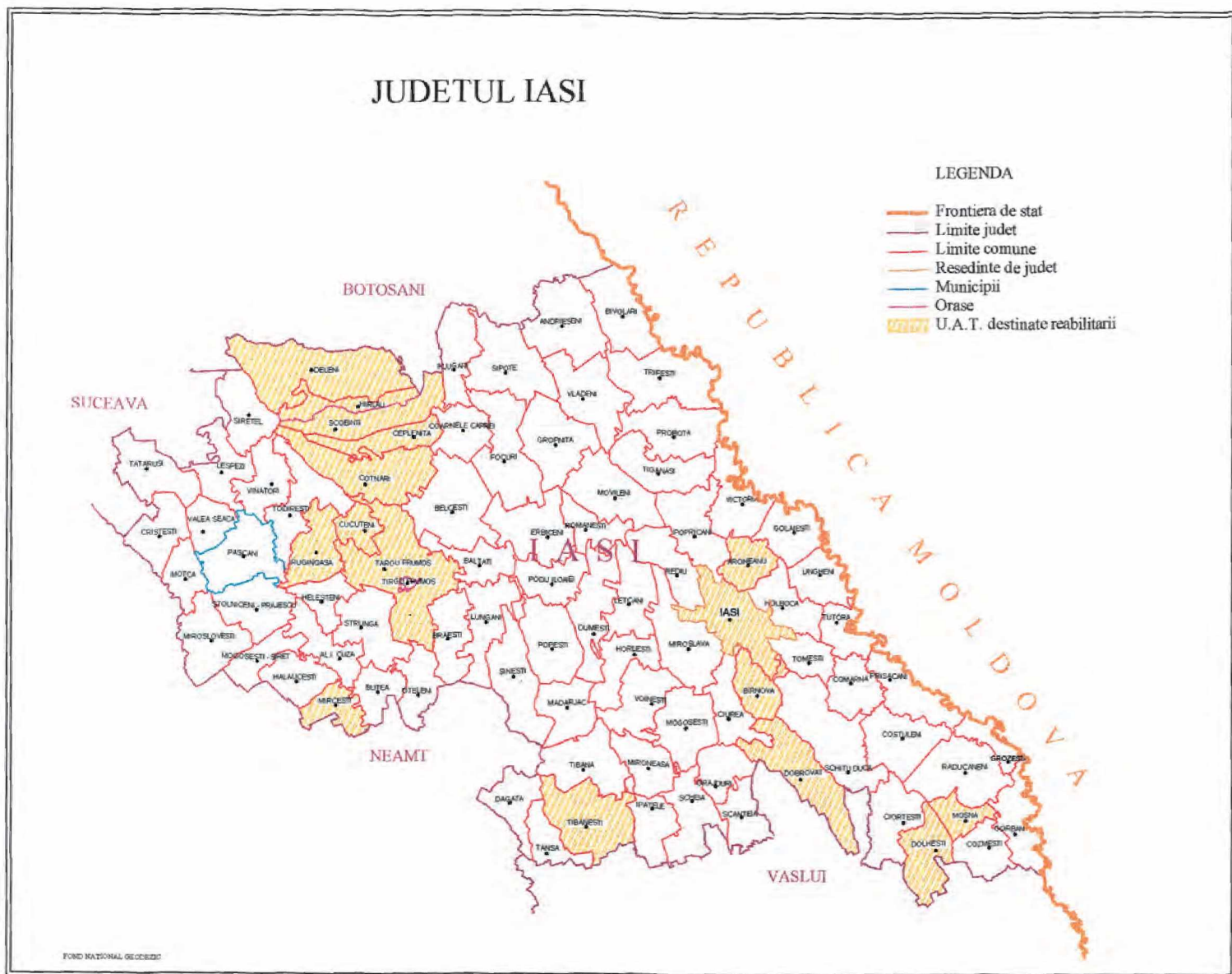

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

LISTA

unităților administrativ-teritoriale în care vor fi efectuate, cu precădere, lucrări de reabilitare a obiectivelor turistice, introducerea în circuitul turistic a unor monumente istorice și reabilitare a zonelor rurale din județul Suceava

1. Arbore	14. Mănăstirea Humorului
2. Baia	15. Mitocu Dragomirnei (Dragomirna)
3. Botoșana	16. Moldovița
4. Cacica	17. Preutești
5. Cajvana	18. Putna
6. Ciprian Porumbescu	19. Rădășeni
7. Cornu Luncii	20. Rădăuți
8. Dolhasca (Probota)	21. Salcea
9. Dolhești	22. Slatina
10. Fălticeni	23. Solca
11. Gura Humorului (Voronet)	24. Suceava
12. Marginea	25. Sucevița
13. Mălini	26. Vatra Moldoviței

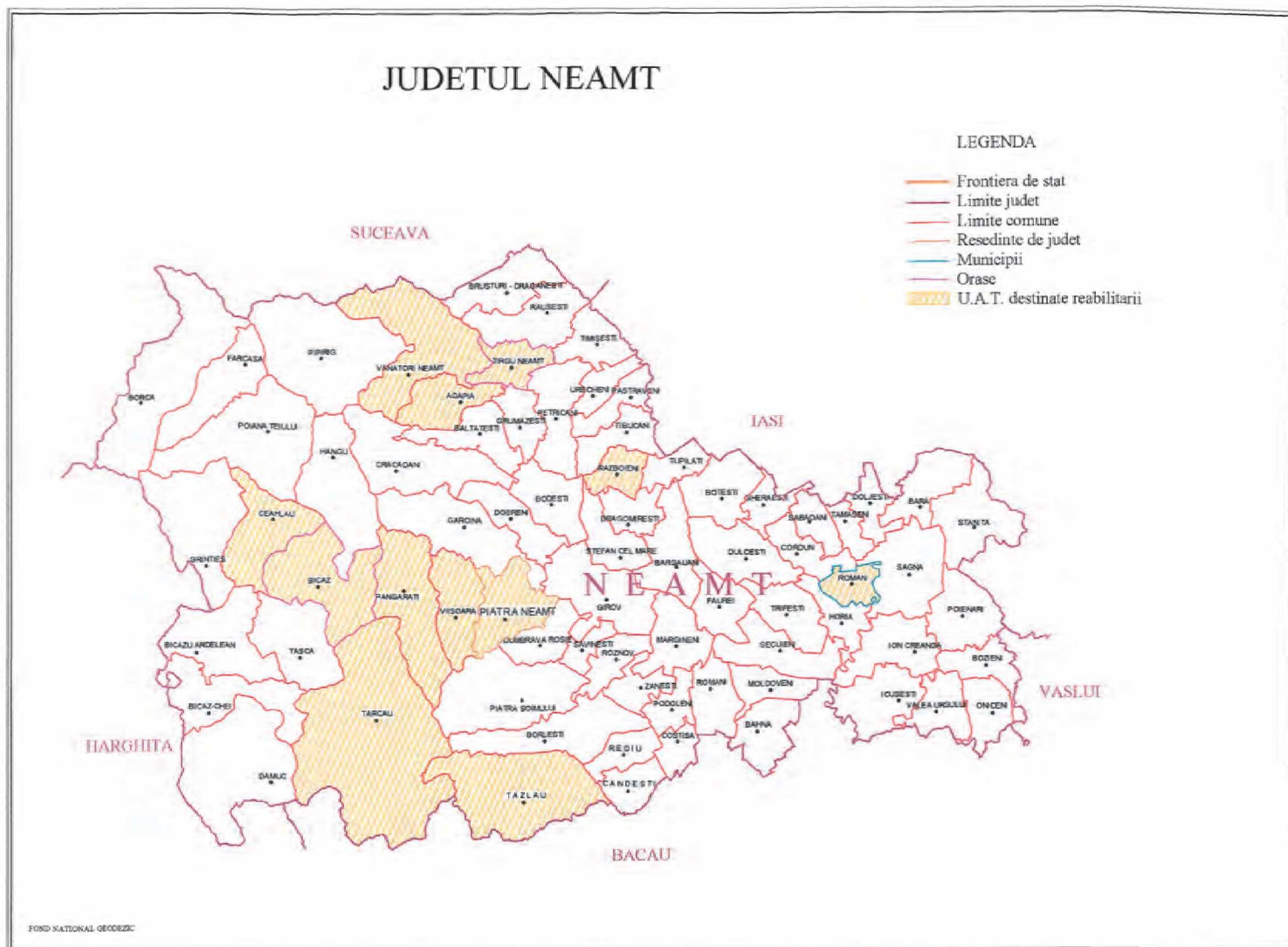

*) Anexa nr. 3 este reprodusă în facsimil.

LISTA

unităților administrativ-teritoriale în care vor fi efectuate, cu precădere, lucrări de reabilitare a obiectivelor turistice, introducere în circuitul turistic a unor monumente istorice și reabilitare a zonelor rurale din județul Iași

1. Aroneanu	9. Hârlău
2. Bârnova	10. Iași
3. Ceplenița	11. Mircești
4. Cotnari	12. Moșna
5. Cucuteni	13. Ruginoasa
6. Deleni	14. Târgu Frumos
7. Dobrovăț	15. Scobinți
8. Dolhești	16. Țibănești

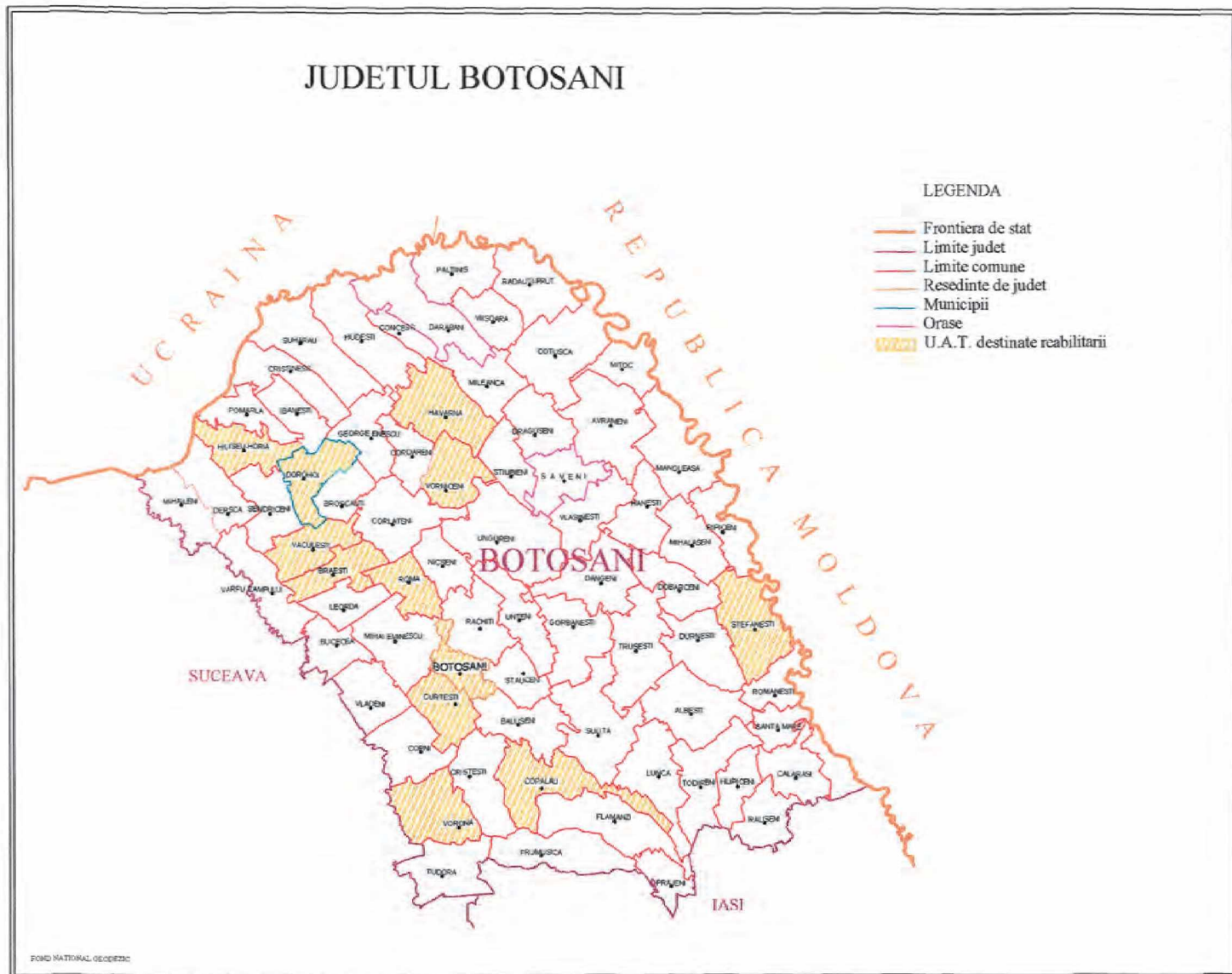

*) Anexa nr. 5 este reprodusă în facsimil.

LISTA

unităților administrativ-teritoriale în care se efectuează, cu precădere, lucrări de reabilitare a obiectivelor turistice, introducere în circuitul turistic a unor monumente istorice și reabilitare a zonelor rurale din județul Neamț

1. Agapia	7. Roman
2. Bicăz	8. Tarcău
3. Ceahlău	9. Tazlău
4. Piatra-Neamț	10. Târgu-Neamț
5. Pângărați	11. Vânători-Neamț
6. Râzboieni	12. Vișoara

*) Anexa nr. 7 este reprodusă în facsimil.

LISTA

lucrărilor administrativ-teritoriale în care se efectuează, cu precădere, lucrări de reabilitare a obiectivelor turistice, introducere în circuitul turistic a unor monumente istorice și reabilitare a zonelor rurale din județul Botoșani

1. Botoșani	8. Hilișeu-Horia — satul Hilișeu-Crișan
2. Brăești	9. Roma — satul Cotârgaci
3. Copălău	10. Ștefănești
4. Coșula	11. Văculești
5. Curtești — satul Ağafton	12. Vorniceni
6. Dorohoi	13. Vorona
7. Havârna	

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
pentru promulgarea Legii privind declararea zonei
de amplasare a monumentelor istorice din nordul Moldovei
ca obiectiv de interes național

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind declararea zonei de amplasare a monumentelor istorice din nordul Moldovei ca obiectiv de interes național și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 13 iulie 2005.
 Nr. 621.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul comunicațiilor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Articolul 51 din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002 privind serviciile poștale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 642/2002, se abrogă.

Art. II. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 27 iunie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Alineatul (1) al articolului 3 se abrogă.**

2. **La articolul 4, după alineatul (6) se introduce un alineat nou, alineatul (7), cu următorul cuprins:**

„(7) Persoanele care intenționează să furnizeze exclusiv pentru nevoi proprii rețele sau servicii de comunicații electronice nu au obligația transmiterii notificării. Drepturile și obligațiile prevăzute în autorizația generală li se aplică în mod corespunzător.“

3. **La articolul 41, alineatul (1) va avea următorul cuprins:**

„Art. 41. — (1) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale ANRC se asigură integral din următoarele surse:

a) tariful de monitorizare datorat, în conformitate cu prevederile cap. VIII¹, pentru activitatea de supraveghere și control în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, desfășurată de ANRC;

b) tariful de utilizare a resurselor de numerotație, datorat în condițiile prevederilor art. 19 alin. (2);

c) alte venituri ce se pot realiza de ANRC, conform prevederilor actelor normative în vigoare.“

4. **Articolele 47 și 48 se abrogă.**

5. **După capitolul VIII se introduce un capitol nou, capitolul VIII¹, cu următorul cuprins:**

„CAPITOLUL VIII¹

Tariful de monitorizare

Art. 48¹. — (1) Persoanele care, la data de 31 decembrie a unui anumit an, au calitatea de furnizor de rețele publice de comunicații electronice, furnizor de servicii de comunicații electronice destinate publicului sau furnizor de servicii poștale sunt obligate la plata către ANRC a unui tarif de monitorizare anual pentru anul următor, calculat ca un procent din cifra de afaceri a fiecărui furnizor.

(2) Procentul prevăzut la alin. (1) se determină anual, fără a depăși 0,5%, ca raport între:

a) cheltuielile estimate pe anul în curs, prevăzute în bugetul aprobat potrivit art. 42, din care se scad veniturile

estimate a se realiza din alte surse, prevăzute în bugetul aprobat; și

b) cifra de afaceri cumulată a persoanelor prevăzute la alin. (1).

(3) Cifra de afaceri este cea prevăzută în situațiile financiare anuale întocmite pentru anul anterior celui pentru care se datorează tariful de monitorizare estimativ.

(4) Pentru persoanele care nu furnizează rețele sau servicii de comunicații electronice ori servicii poștale de-a lungul unui an calendaristic întreg, cifra de afaceri se calculează proporțional cu numărul de zile în care au beneficiat de dreptul de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice ori servicii poștale.

Art. 48². — (1) Cuantumul tarifului de monitorizare datorat pentru un an se determină estimativ la data de 15 iulie a anului respectiv, în raport cu cifrele de afaceri pe anul anterior.

(2) Odată cu determinarea tarifului de monitorizare estimativ pentru anul în curs, ANRC va regulariza sumele datorate cu titlu de tarif de monitorizare pentru anul încheiat, stabilind tariful de monitorizare definitiv, în raport cu cifrele de afaceri realizate în cursul anului încheiat de persoanele obligate la plata tarifului de monitorizare pentru acel an, prevăzute la art. 48¹ alin. (1). Pentru persoanele care nu au transmis ANRC situațiile financiare anuale conținând cifrele de afaceri necesare pentru determinarea tarifului de monitorizare definitiv, acesta se va calcula în funcție de cifrele de afaceri aferente anului anterior celui pentru care se datorează tariful de monitorizare.

Art. 48³. — (1) Obligația de plată a tarifului de monitorizare se stabilește prin decizie a președintelui ANRC, care se comunică fiecărui furnizor.

(2) Tariful de monitorizare estimativ se achită în două tranșe egale, prima în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar cea de-a doua până la data de 31 decembrie a anului respectiv.

(3) Diferența dintre tariful de monitorizare definitiv și tariful de monitorizare estimativ se achită sau se restituie, după caz, conform procedurii prevăzute la art. 48⁵.

(4) Tariful de monitorizare și tariful de utilizare a resurselor de numerotație constituie creanțe bugetare, aplicându-li-se în mod corespunzător dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 48⁴. — (1) Persoanele prevăzute la art. 48¹ alin. (1) au obligația de a transmite ANRC situațiile financiare anuale, conținând cifrele de afaceri necesare pentru determinarea tarifului de monitorizare estimativ sau definitiv, după caz, în termen de 5 zile de la expirarea termenului de depunere a acestora la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice.

(2) Persoanele prevăzute la art. 48¹ alin. (1) pot solicita, în vederea aplicării prevederilor art. 48¹ alin. (1) și alin. (2) lit. b), luarea în considerație a veniturilor rezultate din furnizarea de rețele sau de servicii de comunicații electronice ori din furnizarea de servicii poștale, în locul cifrei de afaceri prevăzute la art. 48¹ alin. (3).

(3) În vederea aplicării prevederilor alin. (2), persoanele prevăzute la art. 48¹ alin. (1) sunt obligate să țină

contabilitatea în mod distinct în ceea ce privește veniturile obținute din activitățile de furnizare de rețele sau de servicii de comunicații electronice ori, după caz, de furnizare de servicii poștale, în același mod în care acest lucru s-ar realiza dacă aceste activități ar fi desfășurate de entități cu personalitate juridică distinctă. Certificarea veniturilor se va realiza în condițiile stabilite de ANRC, de către un auditor independent autorizat conform legii.

(4) Prevederile art. 48¹ alin. (4) se aplică în mod corespunzător veniturilor din activități de furnizare de rețele sau de servicii de comunicații electronice ori de furnizare de servicii poștale, determinate potrivit alin. (2) și (3).

Art. 48⁵. — Procedura de aplicare a prevederilor art. 48¹—48⁴ se stabilește prin decizie a președintelui ANRC.“

6. **Articolul 51 va avea următorul cuprins:**

„Art. 51. — (1) ANRC și MCTI au dreptul să solicite furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice ori furnizorilor de servicii poștale informațiile necesare în vederea exercitării atribuțiilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență sau de legislația specială din domeniul comunicațiilor electronice ori al serviciilor poștale.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) pot fi solicitate de ANRC și MCTI, în special în următoarele scopuri:

a) verificarea respectării obligațiilor prevăzute de dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență sau ale legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice ori al serviciilor poștale sau impuse de ANRC și MCTI în conformitate cu aceste dispoziții;

b) stabilirea tarifului de monitorizare anual, în conformitate cu prevederile cap. VIII¹;

c) stabilirea contribuțiilor pentru finanțarea serviciilor din sfera serviciului universal;

d) desemnarea furnizorilor de serviciu universal și impunerea în sarcina acestora a obligațiilor prevăzute în legislația specială din domeniul comunicațiilor electronice sau al serviciilor poștale;

e) identificarea piețelor relevante din sectorul comunicațiilor electronice, realizarea analizelor de piață și identificarea furnizorilor cu putere semnificativă, în conformitate cu prevederile cap. V;

f) impunerea în sarcina furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piață a obligațiilor prevăzute de legislația specială din domeniul comunicațiilor electronice;

g) acordarea licențelor de utilizare a resurselor de numerotație și verificarea respectării obligațiilor prevăzute în acestea;

h) soluționarea litigiilor dintre furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice, dintre furnizorii de servicii poștale, dintre utilizatori și furnizorii de servicii poștale, precum și dintre utilizatorii finali și furnizorii de servicii de comunicații electronice;

i) realizarea de statistici clar definite, necesare exercitării atribuțiilor ANRC și MCTI, acordând în acest sens un termen de minimum 30 de zile pentru colectarea datelor;

j) elaborarea de rapoarte, studii, analize și altele asemenea, în domeniul comunicațiilor electronice și al

serviciilor poștale, pentru evaluarea necesității și oportunității emiterii de noi reglementări și pentru evaluarea și controlul implementării reglementărilor în vigoare;

k) publicarea unor situații comparative privind calitatea și tarifele serviciilor, în vederea maximizării beneficiilor utilizatorilor finali.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale, IGCTI are dreptul să solicite furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice informațiile necesare în vederea verificării respectării obligațiilor prevăzute de dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență sau ale legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice ori impuse de IGCTI în conformitate cu aceste dispoziții.

(4) Informațiile prevăzute la alin. (1) și (3) vor fi solicitate în scris și motivat, iar cantitatea și natura acestora trebuie să fie proporționale cu scopul pentru care au fost solicitate.

(5) Furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice și furnizorii de servicii poștale au obligația de a pune la dispoziție informațiile, altele decât cele solicitate la alin. (2) lit. i), în termenul și în condițiile indicate de ANRC și MCTI sau IGCTI, după caz.“

7. La articolul 55 alineatul (1), după litera h) se introduce o literă nouă, litera h¹), cu următorul cuprins:

„h¹) nedepunerea situațiilor financiare anuale la ANRC, în termenul prevăzut la art. 48⁴ alin. (1);“.

8. La articolul 56 alineatul (1), litera a) va avea următorul cuprins:

„a) să furnizeze în mod complet și corect informațiile care le-au fost cerute conform prevederilor art. 51 ori ale art. 54 alin. (1);“.

9. La articolul 58, alineatele (1) și (4) vor avea următorul cuprins:

„Art. 58. — (1) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 55 alin. (1) lit. a), b), d) și f)—h¹) se face de către personalul de control prevăzut la art. 53 alin. (1).

.....
(4) Sancțiunile pentru faptele prevăzute la art. 55 alin. (1) lit. a), b), d) și f)—h¹) se aplică, prin rezoluție scrisă, de către președintele ANRC.“

Art. III. — Prezenta lege intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția dispozițiilor art. I, ale art. II pct. 3, 4, 7 și 9, precum și ale art. II pct. 5, referitoare la introducerea art. 48¹—48⁴ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002, care intră în vigoare la data de 31 decembrie 2005.

Art. IV. — Ordonanța Guvernului nr. 31/2002 privind serviciile poștale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 642/2002, și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se vor republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
DAN RADU RUȘANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 15 iulie 2005.
Nr. 239.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul comunicațiilor

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul comunicațiilor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 15 iulie 2005.
Nr. 625.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE
privind societățile de microfinanțare**Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta lege are ca scop crearea cadrului necesar organizării, funcționării și dezvoltării societăților de microfinanțare.

Art. 2. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos semnifică după cum urmează:

a) *societate de microfinanțare* — persoana juridică constituită cu scopul de a acorda microcredite și care nu poate desfășura activități de atragere de depozite sau alte fonduri rambursabile de la public, în sensul Legii nr. 58/1998 privind activitatea bancară, republicată;

b) *microcredit* — împrumutul acordat la cererea solicitanților — persoane fizice sau juridice — în lei, în echivalentul de până la 25.000 euro, cu o perioadă de rambursare de maximum 60 de luni, destinat dezvoltării unor proiecte, activități sau afaceri, susținerii proiectelor de dezvoltare comunitară sau economică, a inițiativelor comunităților locale și a programelor sociale, în scopul îmbunătățirii standardului de viață al comunităților locale;

c) *solicitant* — persoana fizică sau juridică care prezintă unei societăți de microfinanțare o cerere însoțită de o propunere fundamentată pentru inițierea și dezvoltarea unei activități aducătoare de venit;

d) *beneficiar* — persoana fizică sau juridică căreia societatea de microfinanțare i-a acordat un microcredit în condițiile prezentei legi;

e) *activități de microfinanțare* — acordarea de microcredite către beneficiari, potrivit termenilor și condițiilor negociate cu solicitanții, din fonduri proprii, împrumutate sau atrase de la instituții financiare ori organizații donatoare sau din resurse financiare publice, potrivit reglementărilor în vigoare.

CAPITOLUL II

Înființarea societăților de microfinanțare

Art. 3. — Societățile de microfinanțare sunt societăți financiare care se constituie ca societăți comerciale pe acțiuni și se organizează și funcționează potrivit prevederilor prezentei legi și ale Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată.

Art. 4. — (1) Obiectul principal de activitate al societăților de microfinanțare constă, exclusiv, în acordarea de microcredite din fonduri proprii, împrumutate sau atrase de la instituții financiare ori organizații donatoare sau din resurse financiare publice, potrivit legii.

(2) Societățile de microfinanțare pot avea ca obiect secundar de activitate acordarea de servicii pentru dezvoltarea economică a beneficiarilor de microcredite,

incluzând servicii de consultanță, informare, educare și instruire de specialitate.

(3) În vederea realizării activităților prevăzute la alin. (1) și (2), o societate de microfinanțare poate desfășura următoarele operațiuni:

a) să împrumute sau să atragă fonduri rambursabile ori nerambursabile de la entități rezidente sau nerezidente;

b) să accepte în garanție depozite constituite de beneficiari, cu condiția ca sumele constituite ca garanție să fie depozitate într-o instituție de credit — persoană juridică română sau la sucursalele din România ale instituțiilor de credit străine autorizate de Banca Națională a României;

c) să încheie acte juridice având ca obiect bunurile imobile și mobile dobândite în urma executării voluntare sau silite a garanțiilor constituite la acordarea microcreditului;

d) să administreze fonduri publice acordate drept fonduri pentru microcredite de către agențiile guvernamentale.

(4) Societățile de microfinanțare vor putea realiza activitatea prevăzută la alin. (3) lit. d), cu respectarea condițiilor prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 40/2000 privind acreditarea agențiilor de credit în vederea administrării fondurilor pentru acordarea de microcredite, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 376/2002, cu modificările ulterioare.

(5) Contractarea de împrumuturi și acceptarea de depozite în garanție, potrivit alin. (3) lit. a) și b), nu constituie activități de acceptare de depozite și nu necesită autorizarea Băncii Naționale a României, în înțelesul Legii nr. 58/1998, republicată.

(6) În situațiile în care beneficiarul microcreditului nu respectă contractul de microcredit, societatea de microfinanțare poate dobândi sumele constituite ca depozit în garanție, potrivit alin. (3) lit. b), ca urmare a executării voluntare sau silite, putând folosi sumele respective pentru acordarea de microcredite.

(7) O societate de microfinanțare va desfășura exclusiv activitățile menționate în prezentul articol și nu va putea acorda credite ipotecare, conform Legii nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare, cu modificările ulterioare, sau credite de consum, în sensul Legii nr. 58/1998, republicată, și al reglementărilor Băncii Naționale a României privind creditul ipotecar și creditul de consum.

Art. 5. — Înființarea societăților de microfinanțare se notifică Băncii Naționale a României în termen de 30 de zile de la data înmatriculării în registrul comerțului. Documentația necesară în vederea notificării constă în actul constitutiv semnat de acționari și în dovada înmatriculării la registrul comerțului.

Art. 6. — Societățile de microfinanțare sunt obligate să notifice Băncii Naționale a României orice modificare intervenită cu privire la documentația depusă inițial.

Art. 7. — (1) Capitalul social minim al societăților de microfinanțare este echivalentul în lei al sumei de 200.000 euro.

(2) Capitalul social minim al societăților de microfinanțare trebuie să fie vărsat integral, în formă bănească, la momentul subscrierii.

(3) Acțiunile emise de societățile de microfinanțare nu pot fi decât acțiuni nominative.

Art. 8. — (1) Denumirea unei societăți de microfinanțare va include sintagma *societate de microfinanțare* sau abrevierea acesteia. Termenul de microfinanțare poate fi folosit în denumire, antet, acte emise, reclame sau în publicitate numai de către societățile de microfinanțare.

(2) O societate de microfinanțare nu poate folosi în denumire, antet sau în acte emise cuvintele *bancă, național, stat, român* sau orice derivate ale acestora sau orice alte cuvinte care ar induce publicul în eroare cu privire la statutul ori activitățile și operațiunile societății de microfinanțare.

(3) Entitățile care nu intră sub incidența prezentei legi nu pot folosi în denumire, antet sau în acte emise sintagma *societate de microfinanțare* sau orice derivat al acesteia care ar induce publicul în eroare cu privire la desfășurarea de activități de microfinanțare în baza prezentei legi.

CAPITOLUL III

Funcționarea societăților de microfinanțare

Art. 9. — (1) Societatea de microfinanțare elaborează norme interne de creditare, care trebuie să conțină și cerințe prudențiale în vederea desfășurării activității, astfel încât să se asigure confidențialitatea datelor și a informațiilor furnizate de beneficiari și exercitarea unei activități în conformitate cu regulile unei practici solide și prudente.

(2) Societatea de microfinanțare are obligația să organizeze proceduri de control intern adecvate pentru a asigura desfășurarea activității sale în conformitate cu cerințele legale și prudențiale.

Art. 10. — (1) Fiecare societate de microfinanțare angajează, în condițiile legii, un auditor financiar independent. Nu poate fi angajată în această calitate decât o societate de audit financiar, autorizată în condițiile legii să desfășoare această activitate în România.

(2) Auditorul financiar independent:

a) întocmește un raport anual cu privire la situațiile financiare ale societății de microfinanțare, care să reflecte poziția financiară a acesteia, performanțele financiare și fluxurile de trezorerie;

b) analizează procedurile controlului intern și, dacă apreciază că acestea nu sunt corespunzătoare, face recomandări societății de microfinanțare pentru remedierea acestora;

c) acordă societății de microfinanțare asistență financiar-contabilă, cu respectarea reglementărilor specifice și a principiului independenței, în conformitate cu legislația aplicabilă acesteia;

d) auditează normele interne de creditare și formulează opinia sa cu privire la conținutul acestora, pe care o înscrie într-un raport special întocmit în acest scop;

e) desfășoară orice alte activități prevăzute de legislația în vigoare privind activitatea de audit financiar.

Art. 11. — Societatea de microfinanțare păstrează confidențialitatea tuturor operațiunilor pe care le desfășoară, inclusiv cu privire la identitatea și informațiile puse la dispoziție de beneficiar, cu excepția prevederilor art. 16.

Art. 12. — În cauzele penale, la solicitarea scrisă a procurorului sau a instanței judecătorești ori, după caz, a organelor de cercetare penală, cu autorizarea procurorului, societățile de microfinanțare vor furniza informații de natura secretului profesional.

Art. 13. — (1) Orice persoană implicată în activitatea societății de microfinanțare este obligată să păstreze confidențialitatea și secretul profesional.

(2) Personalul societății de microfinanțare nu poate utiliza în folos personal sau al unui terț informațiile pe care le deține ori de care a luat cunoștință în orice mod.

(3) Personalul unei societăți de microfinanțare nu are dreptul de a folosi sau de a dezvălui nici în timpul activității, nici după încetarea acesteia, informații ori date care, devenite publice, ar dăuna intereselor sau prestigiului societății de microfinanțare ori vreunui client al acesteia.

(4) Prevederile alin. (1)–(3) sunt aplicabile și persoanelor care obțin informații de natura celor prevăzute la alin. (3) din rapoartele ori din documentele de orice fel ale societății de microfinanțare.

(5) Încălcarea prevederilor prezentului articol poate fi sesizată de către persoanele îndreptățite, în condițiile legii.

Art. 14. — Activitatea de microfinanțare se derulează exclusiv prin conturi deschise de societățile de microfinanțare la instituții de credit — persoane juridice române, precum și la sucursalele din România ale instituțiilor de credit străine autorizate de Banca Națională a României să funcționeze pe teritoriul României.

Art. 15. — (1) În mod individual sau în cadrul asociațiilor profesionale societățile de microfinanțare își pot constitui un corp propriu de executori, a cărui activitate va fi strict legată de punerea în executare a titlurilor executorii aparținând societăților de microfinanțare.

(2) Statutul corpului executorilor proprii ai societăților de microfinanțare se reglementează prin ordin al ministrului justiției.

Art. 16. — Societățile de microfinanțare sunt obligate să prevadă în normele interne de creditare reguli cu privire la profilul beneficiarului, criteriile și condițiile acordării creditului și cerințele de prudențialitate cu privire la expunerea față de un debitor și expunerea agregată.

Art. 17. — Societățile de microfinanțare sunt obligate să raporteze anual Băncii Naționale a României structura portofoliului de microcredite.

Art. 18. — Societățile de microfinanțare sunt persoane juridice declarante la Centrala Riscurilor Bancare și la Biroul de credit, în conformitate cu reglementările în domeniu.

CAPITOLUL IV

Contractul de microcredit și protecția beneficiarilor

Art. 19. — Principiile care stau la baza acordării de microcredite către beneficiari sunt:

a) fundamentarea inițierii sau dezvoltării unor proiecte, activități sau afaceri, inclusiv a proiectelor de dezvoltare

comunitară ori economică, a inițiativelor comunităților locale și a programelor sociale;

b) asigurarea transparenței operațiunilor de microfinanțare și a tratamentului egal al beneficiarilor, prin punerea la dispoziție celor interesați a tuturor informațiilor referitoare la termenii și condițiile microfinanțării și prin aplicarea în mod nediscriminatoriu a criteriilor de selecție a solicitanților de microcredite;

c) interzicerea condiționării acordării microcreditului de acceptarea de către beneficiar a unor servicii ce nu au legătură cu microcreditul;

d) efectuarea activităților de publicitate și reclamă cu respectarea principiilor liberei concurențe și a intereselor economice ale beneficiarilor.

Art. 20. — (1) Societatea de microfinanțare va prezenta solicitanților de microcredite, anterior semnării contractului de microcredit, toate condițiile acestuia.

(2) Contractul de microcredit trebuie să cuprindă cel puțin dispoziții referitoare la:

- a) dobândă;
- b) dobânzile penalizatoare;
- c) comisioanele și tarifele aplicabile;
- d) costul serviciilor conexe oferite de societatea de microfinanțare;
- e) modul de plată a împrumutului;
- f) garanțiile reale și/sau personale;
- g) destinația și modul de utilizare a microcreditului;
- h) clauza de confidențialitate;
- i) răspunderea părților pentru încălcarea contractului de microcredit;
- j) toate celelalte costuri care cad în sarcina beneficiarilor de microcredite.

(3) Beneficiarii au dreptul de a rambursa anticipat microcreditul primit. Condițiile cu privire la rambursarea anticipată a microcreditului trebuie prevăzute în contractul de microcredit printr-o clauză distinctă.

(4) Contractele de microcredit, precum și garanțiile reale și personale constituite în scopul garantării microcreditului constituie titlu executoriu.

Art. 21. — Este interzisă condiționarea acordării microcreditelor de:

- a) cumpărarea sau vânzarea acțiunilor societății de microfinanțare, indiferent sub ce formă;
- b) acceptarea de către beneficiar a altor servicii care nu au legătură cu microcreditul;
- c) gajarea acțiunilor sau părților sociale ale beneficiarului, în vederea garantării datoriilor societății de microfinanțare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
DAN RADU RUȘANU

CAPITOLUL V

Prevederi contabile și fiscale

Art. 22. — Societățile de microfinanțare vor organiza și vor conduce contabilitatea proprie, aplicând în mod corespunzător prevederile Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, precum și normele Ministerului Finanțelor Publice pentru aprobarea reglementărilor contabile, armonizate cu Standardele internaționale de contabilitate.

Art. 23. — Societățile de microfinanțare constituie, regularizează și utilizează provizioane specifice de risc de credit, cărora le sunt aplicabile reglementările legale în vigoare.

CAPITOLUL VI

Asocierea societăților de microfinanțare

Art. 24. — (1) Societățile de microfinanțare se pot constitui în asociații profesionale care să le reprezinte interesele colective, precum și interesele beneficiarilor de microcredite față de autoritățile publice, să analizeze probleme de interes comun în domeniul microfinanțării, să promoveze cooperarea, să informeze membrii asociației și publicul în legătură cu operațiunile și activitățile de microfinanțare și să organizeze servicii de interes comun, în condițiile legii.

(2) Societățile de microfinanțare pot adera la asociații internaționale de profil, cu respectarea obligațiilor ce decurg din actele constitutive.

(3) Asociațiile profesionale prevăzute la alin. (1) au obligația de a monitoriza performanțele societății de microfinanțare, precum și de a calcula și publica indicatorii de performanță, cu o frecvență cel puțin anuală.

Art. 25. — Desfășurarea activității financiare a societăților de microfinanțare, cu respectarea normelor legale contabile și fiscale aplicabile acestora, este supusă controlului organelor abilitate ale Ministerului Finanțelor Publice, în condițiile legii.

CAPITOLUL VII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 26. — Organizațiile care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, desfășoară activități de microfinanțare vor lua măsuri de conformare cu cerințele acesteia, după cum urmează:

- a) asigurarea nivelului capitalului social minim al societății de microfinanțare, în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi;
- b) asigurarea formei juridice, a denumirii și auditului financiar ale societății de microfinanțare, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi;
- c) aplicarea celorlalte prevederi din prezenta lege, de la data intrării în vigoare a acesteia.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind societățile de microfinanțare

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind societățile de microfinanțare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 15 iulie 2005.
Nr. 626.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 310**
din 14 iunie 2005**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Aurelia Rusu	— procuror
Irina Loredana Lăpădat	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Liana Diaca în Dosarul nr. 1.305/2004 al Curții de Apel Galați — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând practica în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 decembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 1.305/2004, Curtea de Apel Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (2) din

Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989. Excepția a fost ridicată de Liana Diaca.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 46 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 contravin dispozițiilor constituționale referitoare la neretroactivitatea legii, deoarece acest text de lege „nu poate reglementa acte juridice apărute cu mult înaintea apariției sale, fără să retroactiveze“.

Curtea de Apel Galați — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Se arată în acest sens că prevederea legală criticată contravine dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece „înlătură sancțiunea nulității și validează un act viciat cu consecințe retroactive“.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată în acest sens că textul de lege criticat „lipsește de eficiență juridică actele de înstrăinare a imobilelor preluate de către stat fără titlu valabil, prin sancționarea lor cu nulitatea absolută“, cu excepția cazului în care „asemenea acte își mențin valabilitatea în situația în care au fost încheiate cu bună-credință“. Se mai arată că textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile art. 15

alin. (2) din Constituție, invocându-se în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens se arată că prevederea legală criticată „nu are caracter novator“, deoarece „nu aduce nici o modificare condițiilor de validitate existente la data încheierii actului juridic“, astfel încât nu încalcă dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție. Se mai invocă jurisprudența Curții Constituționale prin care s-a statuat că „o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi (...)“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Așa cum rezultă din Încheierea de sesizare a Curții Constituționale din data de 14 decembrie 2004, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 46 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 14 februarie 2001.

Legea nr. 10/2001 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 4 aprilie 2005, dându-se textelor o nouă numerotare. Astfel, art. 46 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 a devenit art. 50 alin. (2), fără a se modifica soluția legislativă inițială, astfel că, prin prezenta decizie, Curtea urmează a se pronunța asupra acestor din urmă dispoziții legale, al căror cuprins este următorul: „(2) *Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul*

procesului de privatizare, având ca obiect imobile preluate fără titlu valabil, sunt lovite de nulitate absolută, în afară de cazul în care actul a fost încheiat cu bună-credință.“

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi contravin dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora: „(2) *Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Art. 46 alin. (2) din Legea nr. 10/2001, devenit art. 50 alin. (2) în urma republicării legii, a mai făcut obiect al controlului de neconstituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale.

Astfel, prin Decizia nr. 71 din 18 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 1 aprilie 2003, excepția de neconstituționalitate a fost respinsă ca neîntemeiată. Pentru a pronunța această soluție, Curtea a reținut că, potrivit textului de lege criticat, sancțiunea nulității absolute lovește actele juridice de înstrăinare în cazul în care obiectul acestora îl formează imobile preluate de stat fără titlu valabil sau actul de înstrăinare a fost încheiat cu rea-credință. Întrucât este de principiu că nimeni nu poate transmite altuia mai mult decât are el însuși, respectiv „*nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet*“, un act de înstrăinare consimțit de un neproprietar, fiind esențialmente viciat și lipsit de eficiență juridică, se poate susține că prevederea expresă a unei sancțiuni cu o asemenea finalitate nu are caracter retroactiv. Mai mult, examinând teza întâi a art. 46 alin. (2) prin raportare la teza a doua a aceluiași text, Curtea constată că, fără a prevedea în mod expres, aceasta are în vedere actele de înstrăinare încheiate cu rea-credință. Aceste acte erau sancționate cu nulitatea absolută și anterior actualei reglementări, ceea ce impune concluzia că textul de lege criticat nu are caracter novator și, prin urmare, nu retroactivează.

Soluția pronunțată în decizia anterior menționată, precum și considerentele ce au stat la baza acesteia își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au fost aduse elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Liana Diaca în Dosarul nr. 1.305/2004 al Curții de Apel Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iunie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Lăpădat

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ**

pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 9/2005 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2005 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică

Având în vedere recunoașterea activității de importanță națională desfășurată de Opera Maghiară din Cluj-Napoca prin includerea acesteia printre beneficiarii Ordonanței Guvernului nr. 9/2005 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2005 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Ordonanța Guvernului nr. 9/2005 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2005 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor

de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 97 din 28 ianuarie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 112/2005, se modifică în sensul că dispozițiile punctului 2 din Nota la anexa nr. IV/2 se aplică în mod corespunzător și pentru Opera Maghiară din Cluj-Napoca.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul culturii și cultelor,

Ioan Onisei,

secretar de stat

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Gheorghe Barbu

Ministrul finanțelor publice,

Ionel Popescu

București, 14 iulie 2005.

Nr. 118.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea listei personalului împuternicit cu controlul producerii, comercializării și utilizării materialelor forestiere de reproducere și cu certificarea materialelor forestiere de reproducere

În temeiul art. 2 alin. (3), art. 13 alin. (5), art. 17 alin. (2) și al art. 44 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 11/2004 privind producerea, comercializarea și utilizarea materialelor forestiere de reproducere, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Referatul de aprobare nr. 158.415/VM din 8 iulie 2005,

în baza art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării RURALE, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, denumită în continuare *autoritate*, realizează controlul producerii, comercializării și utilizării materialelor forestiere de reproducere și certificarea materialelor

forestiere de reproducere, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 11/2004 privind producerea, comercializarea și utilizarea materialelor forestiere de reproducere, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Autoritatea atribuie sarcinile care îi revin privind controlul producerii, comercializării și utilizării materialelor forestiere de reproducere și certificarea materialelor forestiere de reproducere și inspectoratelor teritoriale de regim silvic și de vânătoare (ITRSV).

(3) Controlul se realizează de personalul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(4) Controlul se efectuează în conformitate cu Regulamentul privind modul în care se realizează controlul producătorilor, comercianților și utilizatorilor materialelor forestiere de reproducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 611/2005.

(5) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute în Ordonanța Guvernului nr. 11/2004, cu modificările și completările ulterioare, se fac de către personalul împuternicit conform prevederilor de mai sus.

Art. 2. — Se desemnează Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice ca autoritate responsabilă, în numele autorității, cu certificarea, conform regulilor Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, a materialelor forestiere de reproducere destinate comerțului internațional.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 528/2004 pentru împuternicirea personalului din aparatul propriu și structurile subordonate ca responsabil cu controlul producerii, comercializării și utilizării materialelor forestiere de reproducere și cu certificarea materialelor forestiere de reproducere, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 805 din 1 septembrie 2004.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Gheorghe Flutur

București, 11 iulie 2005.

Nr. 609.

ANEXĂ

LISTA

personalului împuternicit cu controlul producerii, comercializării și utilizării materialelor forestiere de reproducere și cu certificarea materialelor forestiere de reproducere

Nr. crt.	Numele și prenumele	Împuternicit al
1.	Moise Maria	Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale — Direcția dezvoltare forestieră și consolidarea proprietății
2.	Cazanovschi Alice	ITRSV Brașov
3.	Negoescu Carmen	ITRSV Brașov
4.	Idorași Mirel	ITRSV București
5.	Marinescu Badea	ITRSV București
6.	Ghiran Dănuț	ITRSV Cluj-Napoca
7.	Moisil Savir	ITRSV Cluj-Napoca
8.	Irimia Ion	ITRSV Focșani
9.	Cherciu Ionică	ITRSV Focșani
10.	Răducan Daniel	ITRSV Ploiești
11.	Toma Adrian	ITRSV Ploiești
12.	Martin Brândușa	ITRSV Suceava
13.	Creangă Ion	ITRSV Suceava
14.	Györi Gavril	ITRSV Oradea
15.	Iancu Angela	ITRSV Oradea
16.	Mogdași Marius	ITRSV Timișoara
17.	Moraru Carmen	ITRSV Timișoara
18.	Zărnescu Ion	ITRSV Râmnicu Vâlcea
19.	Mănescu Marian	ITRSV Râmnicu Vâlcea

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
 IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 045019